

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Un pressupost continuista

L'endeutament públic no preocupa el Govern

El dimarts passat el ministre de Finances va entrar al Consell General el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2025.

El ministre de Finances explicava que el pressupost "continua prioritant els esforços en els reptes del país" i afirmava que estableix les bases "d'un creixement sostenible" (BonDia, 23 d'octubre del 2024, pàg. 3)

Es fa difícil de descobrir un fil conductor en el pressupost per al 2025. En un context d'inflació gairebé tots els ministres han vist com s'inflaven també les seves assignacions, és a dir, que no hi ha contenció de la despesa de funcionament. Tot el contrari.

Les despeses de personal augmenten un 11% i el pressupost presenta un dèficit de 34,8 milions d'euros; si es compleix la previsió, passarà a engrèixar l'endeutament actual, que se situa en 1.210 milions d'euros.

El missatge que donen aquestes xifres no és gaire tranquil·litzador. Els que condueixen les finances públiques no semblen pas voler anticipar l'entorn mundial, que es complica força.

Hi ha una addicció a la despesa pública que es reflecteix en un augment del 8% de consum de béns corrents i serveis. Andorra continua vivint per damunt de les seves possibilitats mentre que el servei del deute públic –el cos financer que cal suportar– continua aixafant les possibilitats d'inversió pública en infraestructures.

Les moderades assignacions d'inversió en els desviaments de la Massana i de Sant Julià de Lòria ho demostren.

Quina gran obra pública té entre mans el govern d'Esport? Cap ni una. Tant de bo, almenys, executés les partides que estan aprovades en el pressupost per al 2025.

Caldria buscar l'eficàcia de la despesa pública, però any rere any el que es veu és molta recerca de l'anunci a futur, per guanyar presència als mitjans de comunicació. Per aconseguir gastar millor s'ha d'afinar la punteria en la definició de la despesa. Hi ha, s'ha de reconèixer, ajudes públiques inútils i d'un cost elevat. Afinar la punteria també es fa defensant l'esforç i donant suport a l'empresa i al treball.

Els grans desafiaments que ha d'assumir la gestió de les fi-

tasca.

També caldria que el Govern ampliés el seu horitzó. El redreçament de les finances públiques necessita un esforç perllongat i estructural, és una tasca d'interès nacional.

No podem continuar ignorant que la situació del deute públic serà difícilment sostenible si no es canvia de política financera.

A partir d'aquesta constatació és una irresponsabilitat continuar en la posició de l'estruç. Reconeguem que redreçar les nostres finances públiques és recuperar la llibertat i la sobirania d'Andorra i treballem per establir un pla d'estalvi en la despesa pública no prioritària, sabent que s'ha de reforçar la despesa en seguretat, educació i sanitat.

És a dir, hem de posar damunt la taula de treball les despeses indefugibles que l'Estat andorrà ha de pagar, amb crisi o sense, com la nòmina dels funcionaris i les pensions dels jubilats, la sanitat i el servei del deute.

No es tracta, no ho proposo pas, de reduir el dèficit de cop, ni potser de començar a reduir-lo l'any vinent, però sí que cal començar a elaborar un pla d'amortització a deu anys del deute acumulat, com han fet altres països.

El pressupost per al 2025 no va pas en aquesta direcció. Aprofundint i augmentant els dèficits es refusa de fer les reformes indispensables de l'Estat i dels comuns, de les administracions públiques.

**El dèficit
augmenta en 35
milions d'euros
i l'endeutament
s'enfilarà als 1.210**

nances públiques són prou coneguts.

Frenar la despesa de funcionament és part de l'equació però no es pot fer passar el ribot de manera uniforme.

Andorra pateix una ineficiència de la despesa pública i esdevé urgent trobar-hi remei.

Convindria una acció en profunditat per seleccionar les prioritats, augmentant fins i tot els diners que s'hi destinin i, a la inversa, reduint dràsticament les despeses ineficaces. Fa anys que caldria haver començat aquesta